

EB-Történelem - Derwall jól sáfárkodott a Schön-örökséggel

2012 május 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A torna nagy hiányzója

Akár a nyugatnémet Paul Breitnert, akár a holland Johan Neeskenst is választhattuk volna a torna nagy hiányzójának, de némi töprengés után rájöttünk, hogy nem lehet másé a cím, csakis az olasz **Paolo Rossié**. Nem állítjuk, hogy a házigazdák vele megnyerték volna az Európa-bajnokságot, de az biztos, hogy a squadra azzurra

nélküle nem lett volna világbajnok 1982-ben. A spanyolországi vb-n ugyanis Rossi a mennyekbe repítette a taljánokat, mid?n hat gólt szerzett a Mundial utolsó hetében – hármát a brazilok (3–2), kett?t a lengyelek (2–0) és egyet az NSZK (3–1) ellen, a dönt?ben.

A csatár a nevezetes olaszországi totóbotrány, vagyis a Totonero kirobbanása miatt maradt le az 1980-as Eb-r?l. A sorozatos bundázásokra 1980 márciusában derült fény, a b?ntényben hét klub – köztük az utóbb a Serie B-be visszasorolt Milan –, összesen hét vezet? és edz?, valamint 21 labdarúgó volt érintett. A legsúlyosabb büntetést Stefano Pellegrini, az Avellino játékosa kapta, hatéves eltiltással sújtották, ami véget is vetett karrierjének. Rossi, aki a Perugia labdarúgója volt akkor, megúszta három esztend?vel, amit kés?bb két évre mérsékeltek. Neki és az olasz labdarúgásnak is ez volt a szerencséje, így ugyanis visszatérhetett a pályára 1982 kés? tavaszán. A Mundialt követ?en KEK- (1984) és BEK-gy?ztes (1985) lett a Platini, Boniek és az ? nevével fémjelzett Juventusszal, majd a Milanhoz szerz?dött. Még kikerült az 1986-os vb-re, de ott már nem kapott szerepet Enzo Bearzottól. Utolsó klubja a Verona volt 1986–87-ben; sérülései miatt vonult vissza alig a harmincon túl.

A Nemzeti Sport Online az olvasó elé tárja az eddigi 13 kontinenstorna eseményeit. Sorozatunk hatodik részében a hatodik Európa-bajnokság, az 1980-as nyolccsapatos olaszországi viadal történéseit elevenítjük fel zanzásítva.

1968 után ismét Olaszország adhatott otthont az Európa-bajnokságnak, de ezúttal már nem négycsapatos végjáték formájában, hanem dupla annyi együttes részvételével. Jóllehet már a hatodik kontinensviadalra került sor 1980-ban, az itáliai legénység csupán a két hazai rendezés? tornán szerepelt, el?bbire kivítva a kvalifikációt, utóbbira viszont már nem kellett – odaítélték neki automatikusan a rendezési joggal együtt. A megszokott harminckett? helyett így csak 31 válogatott vágott neki a selejtez?nek.

A tizenkét évvel korábbi Eb gyatra, mindmáig legalacsonyabb **(1.40)** góllátlaga nem sok jóval kecsegtetett 1980-ra, s utóbb azoknak is lett igazuk, akik a rajt el?tt féltették a tornát a kevés találattól, mert a második itáliai Európa-bajnokság hozta minden id?k második legkiábrándítóbb Eb-gólindeksét a maga **1.93**-as átlagával. Három mérk?zésen nem került hálóba a labda, ami egészen 1996-ig negatív csúcsnak számított a maga kategóriájában (Angliában öt találkozó végz?dött 0–0-ra, igaz, ott már 16 csapat viaskodott egymással).

A nyolc dönt?st két csoportra osztották, a gy?ztesek egyenesen a fináléba jutottak, a másodikokra pedig várt a bronzcsata – az Eb-k történetében az 1980-as torna az egyetlen, amelyen nem játszottak el?dönt?t, és ez lett az utolsó seregszemle, ahol még eldöntötték a harmadik hely sorsát (1984 óta mindkét vesztes el?dönt?snek jár a bronz). Az Euro '80 ezenkívül a harmatgyenge játékvezetésr?l, az alacsony néz?számról (átlagban **24 700**, ami a második legalacsonyabb) és a futball-huliganizmus megjelenésér?l maradt még nevezetes. Utóbbiról – naná: ?shaza... – az angolok gondoskodtak.

ÚJ NATIONALELF ÉPÜLT

Ott folytatták, ahol abbahagyták – avagy a címvéd? Csehszlovákia és a megelőz? ezüstérmes NSZK egy csoportban lévén, már a nyitó mérk?zésen összejött az 1976-os Európa-bajnokság dönt?jének „visszavágója”. És a nyugatnémeteknek sikerült is revánsot venniük, egyik új klasszisuk, Karl-Heinz Rummenigge második féld?s fejesgóljával nyertek 1–0-ra. Aztán Klaus Allofs mesterhármásával 3–2-re megverték a nagy rivális hollandokat (1976-ban mindenki NSZK–Hollandia dönt?t várt, hiába, és négy évvel kés?bb sem lett az álomfináléból semmi, de legalább volt német–holland...), így az utolsó csoportmeccsen már azt is megengedhették maguknak, hogy lazítsanak.

A Nationalelf teljesen átalakult 1976-hoz képest, de nincs mit ezen csodálkozni: egyrészt a nagy alakok leléptek, kikoptak a csapatból, másrészt a kapitányváltás megtette hatását. Helmut Schön ugyanis 1978 végén átadta a stafétabotot Jupp Derwallnak, és az utód nem volt rest nyomban fiatalítani, f?leg annak fényében, hogy az NSZK nemigen villogott az 1978-as vb-n. Derwall 1980-ra csak Manfred Kaltzot, az említett Rummeniggét, Rainer Bonhofot, Bernd Cullmant, Hansi Müllert, a kölni csereember Herbert Zimmermant és a balhátvédet, 1976 egyetlen hírnemőjét, Bernd Dietzt tartotta meg a Schön-örökség?l, a többiekt?l elköszönt szépen.

Kik voltak az új pillérek? Az 1. FC Köln kapuvéd?je, Harald (Toni) Schumacher, a háttérben serényked? Förster fivérek, az atlétából lett, véd?t és középpályást egyaránt játszani tudó Hans-Peter Briegel, aki 17 évesen váltott sportágat, a Fejeler Szörnyeteg, azaz Horst Hrubesch (róla lesz még szó kés?bb), a Real Madridban profiskodó Uli Stielike, de mindenekel?tt egy húszéves üstökös, Bernd Schuster.

A véd?jét három fejjel túlugró Horst Hrubesch (fehérben, jobbra) már leszálló ágban, a labda pedig a kapuba tart – rajta sincs a képen a nyugatnémet–belga finálé 89. percben esett mindent eldönt? találatánál (Fotó: Action Images)

A szervez? középpályás ugyan csak két – gy?ztes – meccsen lépett pályára az Eb-n, de annál nagyobb hasznára volt csapatának. Az oranje elleni mindhárom gólban benne volt: az els? találat el?tt kapufát l?tt, a másodiknál ? indította a támadást, a harmadik el?tt pedig gólpasszt adott Allofsnak. Aztán a dönt?ben sem maradt adós a gólt ér? asszisztta.

Kopogtatott még valaki a Nationalelf ajtaján, egy multifunkcionális ifjonc, az abszolút újonc Lothar Matthäus. A 19 éves labdarúgót a hollandok elleni csoportmérk?zésen avatta fel Derwall, b? negyedórát adva neki a hajrában. Noha a következ? bevetésére csaknem másfél évet kellett várnia Matthäusnak, ha most visszagondol, aligha bánja már a várakozást, az évek során ugyanis ikonikus személyiséggé n?tte ki magát hazájában, mást ne mondjunk, világbajnok (1990) és német szereplési rekorder (150) lett bel?le.

A FEJEL? SZÖRNYETEG BEFEJELTE

HIÁBAVALÓ SZOVJETVERÉS

A magyar válogatott megjárta az 1978-as argentinai világbajnokságot, ezért a közvélemény jogosan várta el t?le, hogy kijusson az itáliai Eb-re is, még akkor is, ha emberes feladat várt reá: az Eb-specialista, nem mellesleg nagy mumus szovjetekkel került egy selejtez?csoportba. De mumus ide vagy oda, a szbornaja ellen három pontot gy?jtött a csapat, ami más esetben egyenl? lett volna a kvartett els? helyének megszerzésével és a kijutással. Csakhogy ezúttal ott voltak még a finnek és különösen a görögök, akik elegend? pontot (5) vettek el Magyarországtól, hogy az végül is csak másodikként zárjon csoportjában. A körbeverések után hatalmas meglepetésre Görögország jutott tovább, a megel?z? tornáról is lemaradó Szovjetunió meg szégyenszemre az utolsó helyen végzett.

A házigazda olaszok szenvedtek az Eb-n, négy meccsükb?l csak egyet nyertek meg, a többin ikszeltek, ezzel együtt könnyen dönt?t játszhattak volna, csak eggyel több szerzett gól hiányzott hozzá. A „kevés gólos, döntetlenes taktika” az 1982-es vb csoportkörében már bevált, s a középdönt?ben aztán rátaláltak a gy?zelmi ösvényre is.

Érdemes felidézni a taljánok 1980-as alapegyüttesét: Zoff – Gentile, Scirea, Collovati, Cabrini – Tardelli, Antognoni, Oriali – Causio, Graziani, Bettega – a csatársortól eltekintve azonos a két évvel kés?bbi világbajnok gárdáéval (Conti és Rossi váltotta Causiót, illetve Bettegát).

Az „olasz” kvartettb?l – a squadra azzurrán kívül Anglia és Spanyolország kárára – nem kis meglepetésre a roppant szívós, igen szervezett Belgium veredte be magát a fináléba olyan jó nev? er?kkel, mint Jean-Marie Pfaff, Eric Gerets, René Vandereycken, a veterán, 35 éves Wilfried Van Moer, Erwin Vandenberg vagy Jan Ceulemans. Guy Thys ékesen bizonyította a tételt, miszerint nem csak világsztárokból lehet jó csapatot építeni!

A római fináléban korán, már a tizedik percben el?nybe került az NSZK Hrubesch 17 méteres löketével, amit további Nationalelf-gólok követhettek volna az els? szakaszban, csak hol az irányzékkal volt baj, hol meg Pfaff védett bravúrosan. A kihagyott helyzetek a hajrá nyitányán aztán megbosszulták magukat – a játékvezet? hathatós segítségével. Történt, hogy Stielike a 16-oson kívül szabálytalanul szerelte Francois Van der Elstet (aki nem azonos a szintén belga Franky Van der Elsttel), erre a román Nicolae Rainea büntet?t ítél. Vandereycken nem típródot az ítélet jogosságával, élt a lehet?séggel.

Közel jártunk a hosszabbításhoz, amikor szöglethez jutottak a németek. Rummenigge beívelt, Hrubesch meg – a

földbe gyökerez? Luc Millecamps-ot három fejjel túlemlkedve – befejelte. A hamburgi csatár addig a napig egyszer sem volt eredményes a válogatottban, de azon a római estén mindjárt kétszer is. Akkortájt ragasztották rá a jól cseng? Fejel? Szörnyeteg becenevet.

6. EURÓPA-BAJNOKSÁG, OLASZORSZÁG (1980. JÚNIUS 11–22.)

NSZK–Csehszlová

Hollandia–Görög

NSZK–Hollandia 3–2 (K. Allofs 20., 60.)

Csehszlovákia–Görögország 3–1 (Pan

Hollandia–Csehszlov

Görög

A végeredmény: 1. NSZK 5 pont, 2. Csehs

Belgium–Anglia 1–

Olaszország

Belgium–Spanyolország 2

Olaszország

Anglia–Spanyolország 2–1 (Broo

Olasz

A végeredmény: 1. Belgium 4 pont (3–2),

Csehszlovákia–Olaszország

Nápoly, 25 000

G: Jurkemil

NSZK–

Róma, 47 800

NSZK: Schumacher – Kaltz, Stielike, Kh. Förste

Rummenig

Belgium: Pfaff – Gerets, Meeuws, Millecamps, Renq

der

G: Hrubesch (10., 89.)

Gólkirály: K

A torna csapata: Zoff (Olaszország) – Gentile (Olasz

– Schuster (NSZK), Tardelli (Olaszország), H. Mü

Ceul

Hegy Tamás - nso.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
